

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 19. maja 1915.

Treść: (Nº 123. i 124.) 123. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia i zmian rozporządzenia z dnia 2. września 1914, którym wydaje się na czas zawikłań wojennych wyjątkowe postanowienia w dziedzinie przepisów patentowych. — 124. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 15. stycznia 1915, którym wydaje się ograniczające zarządzenia policyjne w sprawie paszportów.

123.

Rozporządzenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwami skarbu, handlu i sprawiedliwości z dnia 17. maja 1915, dotyczące uzupełnienia i zmian rozporządzenia z dnia 2. września 1914, Dz. u. p. Nr. 232, którym wydaje się na czas zawikłań wojennych wyjątkowe postanowienia w dziedzinie przepisów patentowych.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie wydarzeń wojennych na czasokresy, terminy i postępowanie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 2. września 1914, Dz. u. p. Nr. 232, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

1. Do § 2. wstawia się następujące ustępy jako ustęp drugi, trzeci i czwarty:

„Innym osobom, anżeli wymienionym w ustępie poprzednim, można na prośbę dozwolić tego odroczenia co do zapłaty, jeżeli osobom tym przeszkodzono wskutek wydarzeń wojennych uiszczenie opłaty w czasie należytym.

Nie można już więcej zezwolić na odroczenie uiszczenia opłat, wymienionych w ustępie pierwszym l. 1. i 2., po ogłoszeniu w dzienniku patentowym, że ogłoszenie patentu należy uważać za cofnięte, lub po wpisaniu zgaśnięcia patentu do rejestru patentowego. O odroczenie uiszczenia opłat, wymienionych w ustępie pierwszym l. 2., należy wnieść prośbę przed upływem terminu do uiszczenia opłaty.

Odroczenie jednej opłaty rocznej jest ważne dla każdej dalszej opłaty rocznej, która zapadnie w czasie trwania odroczenia.“

2. Ustęp przedostatni § 2. ma opiewać:

„Prośbę o odroczenie zapłaty, którą może wnieść także i kierownik przedsiębiorstwa bez polecenia, rozstrzyga stanowczo prezydent urzędu patentowego, który może udzielić stosownego

czasokresu do przedłożenia ewentualnie potrzebnych poświadczień."

3. Ustęp pierwszy § 3. ma opiewać:

„Jeżeli należało w ciągu okresu czasu ustanowionego w § 1. uiścić opłatę, której nieuisczanie pociągnęłoby za sobą zgaśnięcie patentu i jeżeli opóźnienie zapłaty spowodowane zostało wydarzeniami wojennymi bez zawiżenia posiadacza patentu lub jego zastępcy, wówczas należy uznać na prośbę, iż zgaśnięcie patentu nie nastąpiło.“

4. Do § 3. wstawia się jako ustęp drugi:

„Prośbę należy, uiszczaając dodatkowo niezapłaconą należytość, wnieść najdalej w ciągu jednego miesiąca po dniu, który będzie oznaczony w drodze rozporządzenia (§ 1.).“

§ 2.

Na podstawie prośb o odroczenie, które zostaną wniesione w ciągu dwóch miesięcy po dniu ogłoszenia tego rozporządzenia, można według rozporządzenia z dnia 2. września 1914, Dz. u. p. Nr. 232, zezwolić na odroczenie uiszczenia opłat rocznych, zapadłych po dniu 25. lipca 1914, także po ogłoszeniu w dzienniku patentowym, że ogłoszenie patentu uważa się za cofnięte, lub po wpisaniu zgaśnięcia patentu do rejestru patentowego.

Z chwilą udzielenia pozwolenia na odroczenie zapłaty wchodzi w moc prawa przywrócenie do stanu pierwotnego (§ 4. powołanego rozporządzenia) lub utrzymanie w mocy patentu (§ 3. tego samego rozporządzenia).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

Schuster wlr.

Trnka wlr.

Engel wlr.

124.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 18. maja 1915,

dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 15. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 11, którym wydaje się ograniczające zarządzania policyjne w sprawie paszportów.

Odnośnie do rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 25. lipca 1914, Dz. u. p. Nr. 158, dotyczącego zawieszenia artykułów 8., 9., 10., 12. i 13. państwownej ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywatelskich z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, zarządza się na zasadzie § 8. ustawy z dnia 5. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66, co następuje:

§ 1.

§ 4. rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 15. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 11 uzupełnia się i otrzymuje następujące brzmienie:

Paszport na podróż, wystawiony przez jedną z władz zagranicznych, musi być zaopatrzony w wizę c. i k. misji lub c. i k. konsulatu, upoważnionego do tego.

Paszporty na podróż, wystawiane cudzoziemcowi przez jedną z tutejszokrajowych władz reprezentacyjnych państwa, do którego on jest przynależny ze względu na swoje obywatelstwo państwowie, potrzebują wizy właściwej politycznej władzy powiatowej lub rządowej władzy policyjnej.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Georgi wlr.

Heinold wlr.

Hussarek wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Morawski wlr.